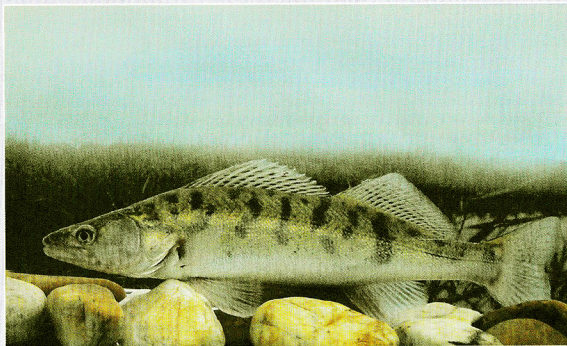


Még a pikkelyein is vannak fogai

A Magyar Haltani Társaság által immár tizedik alkalommal megrendezett „Az év hala” választás minden korábbinál nagyobb érdeklődést váltott ki. A beérkezett szavazatok száma jócskán meghaladta a tizennégyezret, egészen pontosan 14 642 volt. A voksok legnagyobb részét a süllő kapta (44 százalék), második helyen a csuka végzett (38 százalék), a fokozott védelmet élvező német bucó pedig harmadik lett (18 százalék).

A süllő horgászati szempontból rendkívül kedvelt ragadozóhalunk, feltehetőleg ennek köszönheti elsőségét is. Feje és teste megnyúlt, oldalról mérsékelt lapított. Tapintása – hasonlóan más süllőfélékhez – a pikkelyein lévő



(A SZERZŐ FELVÉTELE)

parányi fogacskáktól enyhén érdes. Szája nagy, szeglete a szem hátsó vonalán is túlérhet, de a torka viszonylag

szűk, ezért prédaként a magas hátú halak helyett a nyúlánkabb fajokat részesíti előnyben. Állkapcsain hegyes

fogak ülnek, a többi közül kiemelkedőek a zsákmány megragadására különösen alkalmas kapó- vagy ebfogak. Háta sötét, hasa világos, az oldalát rendszerint elmosódó sötétebb sávok, ritkábban sötét foltok díszítik.

Közepes és nagyobb folyóinkban mindenfelé megtalálható. Ugyanez vonatkozik nagyobb állóvizeink oxigénben dús részeire is, de a hínárral benőtt, iszapos medrű szakaszokat elkerüli. Híres a Balaton süllőállománya, amelynek szebb példányait fogasnak nevezik, de a Tisza-tó süllői sem maradnak el tőlük, se növekedésben se egyedsűrűségben.

A süllő gasztronómiai szempontból ugyancsak értékes és keresett halunk, állományai gazdasági szempontból is nagy jelentőségűek.

HARKA ÁKOS